

روایت دیگر

چین چگونه به بازار پوشاک آمد؟

گروه تاریخ اقتصاد- بلو جین به عنوان یکی از مهم‌ترین تولیدات صنعت پوشاک آمریکا در سال ۱۸۷۲ توسط ژاکوب دیویس (Jacob Davis) و لوی استراوس (Levi Strauss) اختراع شد. این دو مهاجر با استفاده از پارچه کتان، قیطان و نوعی پرچ فلزی، مردمی‌ترین محصول پوشاک را ساختند. اولین لباس‌های جین ساخته شده، لباس کار نامیده می‌شد. لغت جین در سال ۱۹۶۰ وقتی نسل جوان نام «بلو جین» را روی شلوارهای مورد علاقه‌اش گذاشت، رایج شد.

اولین شلوارهای جین دو مدل بودند، شلوارهای آبی - نیلی رنگ و شلوارهای کتان قهوه‌ای شسته شده. شلوارهای کتان چون نرم و راحت نبود به تدریج از دور خارج شد. هر چند سال‌های سال به عنوان لباس کار استفاده می‌شد.

لوی استراوس (Levi Strauss) سال ۱۸۵۲ در سن بیست و چهار سالگی به سانفرانسیسکو آمد. برادر او در نیویورک به تجارت کالا مشغول بود و لوی استراوس شعبه جدیدی برای تجارت او در این شهر

احداث کرد. او که آلمانی تبار بود، پس از مهاجرت به آمریکا چندین سال در نیویورک مشغول فراگیری روش‌های تجارت بود. طی بیست سال او به یکی از تاجران موفق پارچه تبدیل شد. یکی از مشتریان لوی استراوس خیاطی به نام ژاکوب دیویس

(Davis Jacob) اهل لاتویا (Latvia) بود. او که در نوادا (Nevada) زندگی می‌کرد، از شرکت استراوس به صورت عمده پارچه خریداری می‌کرد. در میان مشتریانش شخصی بود که دائما جیب‌های شلوارهایی را که ژاکوب برایش می‌دوخت پاره می‌کرد. ژاکوب به فکر راه‌حلی برای دوام بیشتر شلوارهای این مشتری بود، روزی به فکرش رسید که شاید با استفاده از نوعی پرچ فلزی در نقاطی از شلوار که پاره شده یا آسیب دیده، مثل گوشه‌های جیب‌ها و

در زیر دکمه‌های شلوار، بتواند باعث استحکام بیشتر برای شلوار شود. مشتریان ژاکوب خیلی سریع از این شلوارهای پرچ دار استقبال کردند. او نگران شد که شاید کسی این ایده ماهرانه اش را بدزدد، بنابراین تصمیم گرفت حق امتیاز این کار را به نام خود ثبت کند. اما ۶۸ دلاری را که برای کارهای اداری لازم بود نداشت. بنابراین به عنوان شریک تجاری فوراً به فکر لوی استراوس افتاد. در سال ۱۸۷۲ طی نامه‌ای که به لوی استراوس نوشت، به او پیشنهاد کرد که حق امتیاز این کار متعلق به هر دو نفرشان باشد. استراوس که یک تاجر خیره بود، با دیدن این محصول جدید، بلافاصله پیشنهاد ژاکوب را پذیرفت. در بیستم ماه مه سال ۱۸۷۳، این دو نفر حق امتیازی به شماره ۱۳۹,۱۲۱ را در آمریکا به نام خود ثبت کردند. این تاریخ امروزه به عنوان تاریخ تولد رسمی بلو جین شناخته شده است. از آنجا که رنگ نیلی به دلیل تیرگی دیرتر کثیف می‌شد و برای لباس‌های کار نیز انتخاب بهتری بود، مهم‌ترین و پرتعدادترین رنگ در میان مردم بود. لوی استراوس، ژاکوب را به عنوان سرپرست تولید این شلوارهای جدید در شرکت خود استخدام کرد. این شرکت تا سال ۱۸۷۵ به تولیدات خود ادامه داد و دو کارخانه دیگر در

سانفرانسیسکو راه‌اندازی کرد. پارچه‌های کتان برای دوخت این شلوارها از یکی از معروف‌ترین کارخانه‌های پارچه‌سازی منچستر تامین می‌شد. در مدت زمانی کوتاه، تمام کارگران از این شلوارهای جدید استفاده می‌کردند. قیمت یک دست لباس کار با دوام تولید شرکت لوی استراوس ۱/۲۵ دلار بود، رقمی کاملاً باور نکردنی! حق امتیاز این محصول تا بیست سال منحصراً در اختیار شرکت استراوس بود. در سال ۱۸۹۰ این شلوارها مدل ۵۰۱ نام گرفت که هنوز هم با این نام در بازار به فروش می‌رسد. با به پایان رسیدن حق انحصار این محصول، بسیاری از کارخانه‌های تولید پوشاک از این محصول پرتعداد شرکت لوی استراوس کپی برداری کردند. تا سال ۱۹۵۰ دانش آموزان دبیرستانی به عنوان اعتراض به بزرگترها که این شلوارها را نمی‌پوشیدند و برای اینکه متفاوت‌تر به نظر برسند، شروع به پوشیدن این شلوارها کردند. در سال ۱۹۷۰ شلوارجین بیش از همیشه طرفدار پیدا کرد. از

زمانی که مردم لغت لیوایز (Levi's) را برای این شلوارها به کار بردند، شرکت لوی استراوس نیز این لغت را به عنوان علامت تجاری اش ثبت کرد. در یک مرور کلی می توان تاریخ تولید این محصول را به این شکل دسته بندی کرد:

قرن هجدهم: استفاده از پارچه کتان

در قرن هجدهم، با رونق گرفتن کشاورزی، کارگران برای کار در مزرعه لباس های جین می پوشیدند، زیرا استحکام بیشتری داشت و به آسانی از بین نمی رفت. برای محکم تر شدن نقاطی از شلوار که زودتر دچار پارگی دوخت می شدند از نوعی پرچ استفاده شد.

قرن نوزدهم: معادن طلا در کالیفرنیا، کارگران معادن طلای کالیفرنیا به لباس هایی با دوام و محکم نیاز داشتند. برای اولین بار در سال ۱۸۵۲ شخصی به نام استراوس تولید انبوه لباس کار با مشخصات فوق را شروع کرد. سال ۱۹۳۰، گاوچران ها در اکثر فیلم های وسترن شلوار جین به پا داشتند. این کار باعث رواج شلوارهای جین در آن سالها بین مردم شد.

سال ۱۹۴۰، در زمان جنگ دوم جهانی، سربازان آمریکایی شلوار جین می پوشیدند. بعد از جنگ تولیدکننده های معروف پوشاک از قبیل رانگلر و لی شروع به رقابت با لوی برای در دست گرفتن بازار جهانی کردند.

سال ۱۹۵۰، شلوار جین با تبلیغات تلویزیونی و فیلم ها بین نسل جوان رایج شد. پوشیدن این شلوارها سمبل طغیانگری بین نسل جوان بود.

سال های ۱۹۶۰-۱۹۷۰: هیپی ها و جنگ سرد، مدل های مختلف شلوار جین به بازار آمد. جین های گل دوزی شده و جین های رنگی.

سال ۱۹۸۰ و پس از آن، جین به لباس مد روز تبدیل شد. طراحان معروف لباس شروع به طراحی مدل های مختلف جین با مارک های اختصاصی خود کردند. فروش جین دائما رو به افزایش بود.